

వీక్షణం

టు బి ఆర్ వాట్ టుబి.
ఎస్ ఆర్ నే.

ఉండనివ్వాలా? తినవేయాలా?

అవును. ఈ గుండెల మీద ఈ కుల బయ్యను, ఇలానే భరించాలా? పోనీ తినవేస్తా? వేస్తా? చూద్దాం. నా మనసు కాటాలో ఆంధ్ర వారి తూనికరాళ్లను వేసికొంటాము మా తండ్రి మూర్తి చేతికే ఇవ్వకలచను.

రాతి వన్నెందు గంటలు. అలమటం టున్న చీకటికే నిశ్శబ్దం శృతి కలుపుతుంది. పల్లమనిగిన రణగణధ్వనుల స్థానే స్తబ్ధత ఆవరించుకుంది. భారతి- నలభై సంవత్సరాల భారతి. వరండాలో చెక్కకుర్చీలో కూర్చుని ఉంది. బయటంకా చీకటి. ఆమె మనసులో నూనూ. నిజం చెప్పాలంటే ఇది హాయిగా నిద్ర పోవలసిన సమయం. నిద్రపోవలసిన భారతి మెలుకువగా ఉంది. మెలుకువతో ఆలోచించు. ఆలోచనలో ఆవేదనలు, తూనికరాళ్లలా ఆమెను కృంగితిస్తున్నాయి.

మూర్తి ఇంకా రాలదు. వచ్చేచైము యింది. మరీ ఆరగంటా, గంటకంకా వచ్చేం ముప్ప నదిరాతిలో నొకచరులు వివారిస్తారు, మన పుడు విశ్రాంతిగా నిదురించే సమయం నానుకుని చిన్నప్పుడెప్పుడో తెలుగు పాఠంలో చదువుకున్నా మాటలు. అప్పుడప్పుడూ, పుకార్లలో తప్పులు వ్రాస్తూ ఉంటారు. జీవితాన వనం తక్కువై ఆనుకుంటూ భారతి తన ఇద్దరి పిల్లలతో కలిసి ఎనిమిది గంటలకే భోజనం చేస్తుంది. ఎప్పుడూ సంసుపు భావలో ఆ ధర్మూ వంకొద్దారకులే: ఒకరు తొమ్మిదవ తరగతి, ఒకరు ఇంటర్. ఈ ఇంటర్ కుర్రాడితోనే కష్టం గా ఉంది. యవ్వనపు దురాక్రమణి అపాం

లోకి, గొంతులోకి చొచ్చుకుంటూ వచ్చేసింది. అలవాట్లకు దర్శింగ్ స్టేజ్. అందుకే భారతి ఆ నువ్వుతుని దగ్గర స్నేహితురాలిలా కనిపించ ప్రయత్నిస్తోంది. తప్పుదుమరి. ఒక సంవత్సరము నుండి మూర్తి మరీ ఆలస్యంగా అంటే అర్ధరాత్రి దాదిన తర్వాత ఇంటికి భావటం మొదలుపెట్టాడు. బాబు చదవతరగతి నుండి అర్ధరాత్రి వరకూ చదవటం ప్రారంభించాడు. తను నిద్రమాత్రలు సహాయంతో నిద్రపోవటం అలవాటు చేసుకుంది. తనలో కలిగే ఆలోచనలకు భయపడి ఫలితం? మూర్తి వచ్చినప్పుడు

అంతవరకూ చదువుకుంటున్న పెద్దకడుకు తలుపు తీసేవాడు. అప్పుడు వాళ్ళిద్దరి చూపులు ఎలా ఉంటాయో? భారతి ఉపాసనగలదన్న అయినా ఉపాసించదు. భారతి అవశ్రాంతిగా ఆలోచిస్తూనే మూర్తికోసం ఎదురు చూస్తోంది. అలా తన భార్య తన కోసం నిద్రాహారాలు మానుకుని ఎదురు చూడాలని మూర్తి అనుకోడు, భారతి అనుకోదు. అయినా ఈ రోజు తప్పదు. తప్ప కూడదనే భారతి ఉద్దేశ్యం. ఈ ఒక్కరోజే ఇలా, ఈ ఎదురు చూపు. రేపు పెద్దబాబు పిక్నిక్ నుండి వచ్చేస్తాడు. పిల్లలు ఇంట్లో ఉన్నప్పుడు కొన్ని కొన్ని విషయాలు మాట్లాడకూడదు. అదీ పొట్టాటలాంటి మాటలు. అందుకే ఈ రోజుని వినియోగించ వలసింది.

మరలా ఇట్లాంటి అవకాశం ఎప్పుడొస్తుందో తెలియదు కనక.

మూర్తి అర్ధరాత్రి తర్వాత వచ్చి, ఉదయం తొమ్మిదిగంటలకే లేచేసి, ఆదరాబాదరా టిఫిన్ తినేసి వెళ్లిపోతాడు. మధ్యాహ్నం లంచం ఎక్కడో? రాత్రిళ్లు మాత్రం తప్పకుండా క్లబ్లోనే. నిజంగా క్లబ్ నిర్వాహకుల నందరినీ అభి నందించాలి. లేకపోతే- మూర్తిలాంటి వారంకా ఏమై ఉండేవారో?

అబ్బు! ఇంకా ఎంతసేపు ఇలా ఎదురు చూడాలి? ఈ ఒక్కరోజేగా ఇలా. ఒకవిక పట్టు భారతి. స్త్రీని భారతస్త్రీని. భరించలేవా ఆ మాత్రం. ఈ ఒక్కరోజేగా. రేపటి నుండి? అవును రేపటి నుంచి ఏం ఉంటుంది?

ఏమీ ఉండదు. అయినా ఏమారూ ఉండదు. అన్నీ ఉన్నట్టే ఉండి ఏమీ లేకపోవటం నిజంగా ఎంత దురదృష్టం. తనకేనా? తన లాంటి వారు ఇంకా ఎవరైనా ఉన్నారా?

ఏం తనకేమయింది? తను బావుంటుంది. పెళ్లయింది. భర్త మంచి ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు. ఇద్దరూ మగపిల్లలే. భారతి అదృష్టవంతురాలు అంటారంతా. నిజంగా తను అదృష్టవంతురాలేనా? ఆడపిల్ల పుట్టిన దగ్గరనుండి భాగించ బడుతూ వస్తుంది. తల్లికండ్లుల చేత భర్త చేత చివరగా పిల్లలూ, మనుమల చేతకూడా. ఇలా భాగించబడి, భాగించబడి, చివరికా విభాగిని జీవితం, జీవో దగ్గర అగిపోతుంది. అక్కడ భాగించటానికేం మిగలదు కనుక.

ఎస్ భారతి నువ్వంటికి పెద్దదానివమ్మా. నీకర్థం చేసుకునే నయనూ, మననూ ఉన్నాయి. మీరొ నలుగురూ ఆడపిల్లలే. చూడు మీ అందరినీ చదివించాలంటే మీ నన్నగారికెంత కష్టం ఆలోచించు. తల్లిమాటలవి. మొదటి భాగాహరమిది.

అంత కష్టమయితే నలుగురు పిల్లల్ని ఎలా కన్నారమ్మా? అనలేదు నేటితో, కానీ ఆ ప్రశ్న నా కళ్లలో తప్పక ఆవిడకు కనిపించే ఉంటుంది. ఇప్పుడే కాదు. ఉపా తెలిసిన దగ్గర నుండి నా ప్రతికోరికా, నలుగురు పిల్లలనే బండ్లకింద అణచి వేయబడుతూ వస్తోంది. ఆ ప్రతిసారి నా కళ్లలో ఆ ప్రశ్న వాళ్లకు కనిపిస్తూనే ఉంది. అదే మా మధ్య శతృత్వం పెంచినదేమో బహుశా.

“ఆలోచించు భారతి”- తల్లి.

అవును తన రోజు నిజంగానే ఆలోచించింది. తనని చదివించటానికి కష్టమయ్యేంత వేద వాళ్లు కారు తన తల్లితండ్రులు. అయినా కష్ట మంటున్నారంటే? అల్ల చదివించటం కంటే దేదేనో?

మనమలో ఎక్కడో ఏ పేగో నలిగిన వాధ. ఎంత ఆశ్చర్యం? మరెంత ఆనందం కాదూమరి? మూర్తి కోరికోరి చేసుకోవటం ఏభారతీ వాకు నచ్చిందంటే. ఆమెను నేను పెండ్లి చేసుకుంటాను" అన్న మూర్తి వాట లకు తనేకాదు తల్లిదండ్రులూ, చెల్లెల్లూ అందరూ ఆశ్చర్యపోయారు? విమృతనేంధ్యా క్షు యూర్తిగారు. మీరేగనక ఇలా పెళ్లి చేసుకుం టానంటూ ముందుకు రాకపోతే- ఆడపిల్లా కురగాయ ముక్కలాంటి నేను, పెండ్లి చూపుల మార్కెట్లో బిక్కుబిక్కుమంటూ ఎంతకాలం కూర్చోవలసి వచ్చేదో. అన్నానా? అన్నతకా లం కూడా నాముద్దూ ముచ్చల్లను తిర్రోలేదు మూర్తిగారు మీరు.

కట్నం వద్దన్నంత మాత్రాన లావనా లూ గట్టా వద్దన్నానా? అనలు కట్నం వద్ద న్నందుకైనా ఎంతగప్పగా చూస్తుకోవాలి నన్ను? అదగకుండా మూటల్లూ, దీపిలు కానుకలుగా ఇచ్చి ఉద్యోగంలో ప్రమోషన్లు ఇప్పిస్తే నను కుంటే, పిల్లల్లో కష్టం నాయనా ధరలు పెండి పోతున్నాయి. అందుకే వందగకు పిల్లలకుం లేదు ఏమనుకోకేం. అనలు నువ్వేమనకోవు లే. కట్నం లేకుండా మా భారతిని చేసుకోవ టంలోనే తెల్సింది ఏ మంచితనం, ఆడపిల్ల- అంటూ తల్లిదండ్రులు రాసిన లెటరు మెరచిన నేనెక్కడో ఏ ఏ మిగతా కూతుళ్లకూ, అట్లు కూ పెళ్లి పోషిస్తున్నారు కదా? నన్నే ఎంకికు దూరంపేసి వేరుగా చూస్తున్నారా? అనలు పెళ్లికి ముందు నువ్వూ నరిగ్గా ఉండేదానా? "అంటే- అంటే"?

యో టూ బ్రాచిస్? ఇంతవరకూ తల్లిదండ్రుల దగ్గర నాంట్లో ఒక్కపన్నీ కదలాడేదే. ఇప్పుడు ప్రాగ్గా తాడుగా మరోవ్యధాపన్నీ. ఇక అప్పటి నుండి భర్తవే భాగింపే భదటం మొదలు రివ్యూన ఏచిన చల్లగాలి. చల్లగాలి తాకిడికి భారం ఈ లోకంలోకి వచ్చింది. నెమ్మదిగా కొంఠని తల మీదుగా కప్పుకుంది. ఆలోచనలు, చల్లగాలి కన్నా, మంచుకన్నా కూడా మనసుని ప్రజ్ఞ

చేస్తున్న ఏటిని ఎలా అరికట్టాలి? నే తనిక భరించలేదు.

అబ్బ- పవిత్రాలాగి చెవుల మట్టూ బిగం వేసరికి, గుండెదగ్గర మంగళసూత్రాల గుమ్ము కున్నాయి. అదే ఒహప్పుడయితే.

ప్రియతమా! నువ్వు, నేను చెరోమంగళ సూత్రం. చూసావా ఎలా బంధింపబడ్డామో ఈ బంగారు తాడుకి! ఇది బంగారు తాడు కాదు. నీ, నా ప్రేమ పాతం. అది నీ చేతలకే వలించి, నా గుండెలకు తాకుతుంటే పులకింకటూ, గిలి గింకటూనూ, నువ్వనే భావనకే తెలుసా! అనేది-

మరిప్పుడు? అనే మంగళసూత్రాలు

పగభాగం మై...

బతుకును

ఎవరు

భాగిస్తున్నాను?

ప్రేమ పాతంగా

నిలుస్తున్న

'మంగళ సూత్రానికి

మాట్టిలు వస్తే...

(అనలు మంగళం అంటే అర్థమేమిటో) ప్రస్తుతం తనగుండే దగ్గర బాకుల్లా గుమ్ము కుని బాధిస్తున్నాయి. తెగించి యే నిర్ణయం తీసుకుందామన్నా పిల్లలు. అవును పిల్లలు. తన కేనా ఏళ్లు పిల్లలు? మూర్తికి కాదా? మరి అతనికి లేనీ బాధ్యత తనకెందుకూ? బాధ్యత! అవును! తనకే బాధ్యత ఎక్కవ. అతనికి పుడయ సుఖము.

మరితనకో? పెనాల్సినా? కాదే. తనేకనుక అలా ఆలోచించి ఉంటే, ఈ మంగళసూత్రాలను తీసి మూర్తి మీద వినీ రేసి వెళ్లిపోయి ఉండేది. కానీ పిల్లలు తనకు కావాలి. వాళ్లను తన తల్లితండ్రుల్లో నిర్ణ

క్షంగా, భర్తలా స్వార్థపరుడలా కాకుండా గొప్ప అదర్సంతో పెంచాలి. అలాగే అనుకుంది ఈ రోజు వరకూనూ. కానీ ఈ రోజేమయింది? బజారుకెళ్తే బండ్ అని తెలిసి, వెంటనే ఇంట్లో కొచ్చేసింది. అఫీసు రూంలో పెద్దకొడుకు మాటలు వినిపిస్తున్నాయి.

అదిరా లైఫంటే. ఏక్విక్ వెల్లాలంటే డబ్బి వ్వరని, పుస్తకాలు కొనుక్కోవటానికిని చెప్పానై. అక్కడ మా డేడ్ ప్రక్కన ఒక అంటి కూర్చు నుంది. స్టీవలెస్ జాకెట్. తెల్లటి గుండ్రటి జబ్బులు. ఇంకా చాలామంది ఆడమగా కూర్చు ని కాద్ అడుకున్నారు. జాలిగా, జోక్స్ వేసు కుంటూ. నాన్నని చూస్తే భలే అనూయవేసింది. లైఫంటే నాన్నదే అనిపించింది. భలే ఎంజాయ్ చేస్తున్నాడు లైఫంటే. అంతకాని- పాత చింత కాయలాంటి అమ్మ మొహం చూస్తూ నాలుగు గోడల మధ్యా నలిగిపోవటం కన్నా, నాన్నలా బయటి ప్రపంచంలో ఖుషి చేయడమే నాకి ష్టం. ఇంకా ఏంచెప్ప బోయేవాడో కానీ, నా సుపుత్రుడు గుమ్మంలో నన్ను చూసాడు. అసం కల్పితంగా చేతిలో సిగరెట్ క్రిందకు జారిం ది. అది-

The bold new smoke of the brave New generation' BURTON సిగరెట్ లక్ష్మణికి, నా ద్వేయానికి. మొదటి మరు పడినట్లు అప్పుడే గమనించాను. నన్ను చూసి కూడా అరక్షణంలో తన్నితాను నర్దుకునీ, కేర్ లెస్గా భుజాలు విడిలించాడు. అంటే? అంటే- వీడిచేతిలో కూడా నా జీవితం భాగింపబ డటం మొదలయ్యిందా? తొందరలోనే నేను జీరో స్టానానికి వెళ్లిపోబోతున్నానా? నో- వీల్లేదు. నేను కూతురుగా, బార్యగా ఓడిపోవచ్చు. భాగింపబ

